ἐκ Πατρῶν (1773) [1], Πέτρος Γιαννακόπουλος (1820), διδάσκαλος, συγγραφεὺς Γραμματικῆς[2], Δαμασκηνὸς Παπᾶ Παναγιωτόπουλος, διδάσκαλος ἐν Σμύρνῃ (1800) [3], Εὐθύμιος Φίλανδρος, ποιητὴς (1809) [4] Ἰωσὴφ ὁ ἐκ Τριπολίτζας (sic) (1804), ᾀσματογράφος [5], Ἀντώνιος Μανουὴλ ἐκ Πατρῶν (1791) [6], Γεώργιος Θοχαρόπουλος ἐκ Πατρῶν, συγγραφεὺς διδακτικῶν βιβλίων ἐν Παρισίοις (1827) [7], Μητροφάνης ὁ Ναυπλιεὺς (1778), ᾀσματογράφος [8], Παρθένιος Ἱεροδιδάσκαλος ἐκ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου (1765) [9], Διονύσιος Σύγκελος ὁ Φασλῆς, λόγιος (1818) [10], Νικόλαος Νικητόπλος ἐκ Δημητσάκης, ἀλληλοδιδάσκαλος (1820) [11], καὶ ἕτεροι ἱκανοὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τῆς χώρας τὴν ἀναγέννησιν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος συνεστάθησαν πλέον πανταχοῦ ἐκπαιδευτήρια, ἐν μὲν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι Γυμνάσια, ἐν δὲ ταῖς ἐλάσσοσι καὶ ταῖς κώμαις Σχολαὶ τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

2) Τὰ ἐν ταῖς Ἀσιατικαῖς καὶ Ἀφρικανικαῖς Ἐπαρχίαις.

Ἐν ταῖς Ἀσιατικαῖς Ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὁπόθεν ἄλλοτε ἐξῆλθον ἀστέρες τῆς Ἑλλάδος φαεινοὶ καὶ κήρυκες τῆς Ἐκκλησίας διαπρύσιοι, μετὰ τὴν βαθμιαίαν αὐτῶν ὑποταγὴν καὶ τὴν ἅλωσιν τῆς Μητροπόλεως, μετὰ παντοῖα δεινά, ἃ ὑπέστησαν, ἡ ἀχλὺς βεβαίως ἐπεκάθησε βαρυτέρα καὶ τὸ σκότος ἦν παχύτερον.

(1) Βρετοῦ Α', 94.
(2) Βρετοῦ Β', 210.
(3) Βρετοῦ Β', 315.
(4) Βρετοῦ Β', 155.
(5) Βρετοῦ Α', 147.
(6) Βρετοῦ Α', 117.
(7) Σ. Ἀρ.
(8) Βρετοῦ Α', 101. 230.
(9) Βρετοῦ Α', 85.
(10) Βρετοῦ Β', 200.
(11) Βρετοῦ Α', 167.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ